

Đọc thầm văn bản sau:

Tấm vé về miền quê thơ ấu

Sau bao nhiêu năm xa, tôi đã về thăm lại làng mình, nhưng đứng giữa cái làng đã đổi thay trong ngọn gió thời gian vù vù thổi, tôi vẫn day dứt nhớ tới một điều gì đó thật sâu xa. Rồi tôi lại tạm biệt làng quê, theo chuyến tàu đi tới thành phố, đi tới nơi bao công việc đang đợi tôi.

Nhưng "cái điều gì đó" lại trỗi dậy trong tôi. Và tôi đi ra ga tàu.

Tôi đi nhanh tới ga và hỏi mua tấm vé về miền quê thơ ấu của mình. Chị bán vé quen biết mỉm cười với tôi, vẻ thông cảm. "Không có tàu" - chị nói. Có thể chị muốn bảo rằng, chuyến tàu đi về quê tôi đã rời ga mất rồi. Nhưng từ nụ cười thông cảm của chị, tôi còn nhận được một niềm cảm thông thầm kín: không có chuyến tàu nào mang con người về miền quê thơ ấu của mình được. Khi người ta đã trưởng thành, miền quê tuổi nhỏ cũng đổi thay. Những người già trong tuổi thơ ấu của ta không còn lại cùng với cây đa, giếng nước nữa. Bạn bè tuổi thơ đã lớn, đã tung cánh bay xa tới nhiều chân trời đất nước...

Ôi, bao nhiêu câu hát, ta biết bao giờ hát lại! Ôi nơi thơ ấu, ta biết bao giờ trở lại! Tôi nghe hồn tôi âm vang một câu hát mà tôi đã từng hát trong những ngày xa cách quê hương. Câu hát buồn buồn, đầy vui thương nhớ.

Tạm biệt chị bán vé, tôi đi lang thang trên đường phố. Và tôi gặp trên đường chị cán bộ biên tập sách thiếu nhi. Cuộc gặp gỡ tình cờ giữa hai người quen biết từ trước thật thú vị. Chị quả quyết là sẽ tặng tôi tấm vé về miền quê thơ ấu. Rồi chị nói chị cũng rất nhớ miền quê thơ ấu của chị. Miền quê thơ ấu, với tâm hồn trong sáng giúp con người đi tới những chân trời rộng mở đẹp tươi.

(Nguyễn Trọng Tạo)

Click chọn vào ô vuông trước ý trả lời đúng nhất hoặc làm theo yêu cầu:

Câu 1. Bài văn miêu tả về điều gì?

Tả tấm vé về miền quê thơ ấu.

Việc mua vé về quê thời thơ ấu.

Nỗi khát khao về miền quê thơ ấu.

Cảnh làng quê thơ ấu yên bình.

Câu 2. Tại sao nhà văn đã về thăm lại làng mình mà lòng vẫn day dứt nhớ?

(chọn nhiều đáp án)

Trong tâm tưởng ông hình ảnh của làng gắn với kỉ niệm tuổi thơ.

Làng thay đổi, ông nhớ hình ảnh làng của ngày mình còn thơ bé.

Vì ông không gặp được người thân của mình.

Câu 3. Tại sao chị bán vé cho rằng không thể có chuyến tàu về miền thơ ấu?

Chị đã bán hết vé.

Trên trời đất này chỉ có miền đất, miền quê.

Miền thơ ấu là tuổi thơ của đời người, nó đi qua, không bao giờ trở lại.

Các chuyến tàu đã xuất phát.

Câu 4. Chị biên tập viên sách thiếu nhi chia sẻ điều gì với nhà văn?

Chị sẽ tặng nhà văn tấm vé về miền quê thơ ấu.

Miền quê thơ ấu giúp con người trưởng thành đi tới miền tươi sáng.

Chia sẻ nỗi niềm nhớ quê hương của chị và nhà văn.

Thông cảm với niềm mong ước được trở về quê hương.

Câu 5. Từ in đậm nào dưới đây được dùng với nghĩa gốc?

Câu hát buồn buồn, **đầy vơi** thương nhớ.

Chị cũng rất **nhớ** miền quê thơ ấu của chị.

Trong **ngọn** gió thời gian vù vù thổi, tôi vẫn day dứt nhớ.

Kí ức tuổi thơ của cô ấy như những viên **ngọc** quý.

Câu 6. Theo em, nội dung của bài đọc này là gì?

.....

.....

.....

.....